

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 ar.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban
megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom-
dájának” czimzendeők.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:
BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beigtalásért 30 kr.

A szüret idejének megállapításáról.

A szokás hatalma a szüret megtartási idejének megállapításában is legerősebben érezhető. Az időjárás vajmi csekély befolyást gyakorol arra, hogy előbb vagy későbbre tétessék a szüret megtartása. Így nálunk akar érett a szőlő, akar sem, október első felében megejtetik a szüret s ha a község-hatóság a szüretet október első napjaiban megnyitni meg nem engedi, formaszerű ostromlásnak van kitéve, s az aggodalom ezerszeres formában nyer tolmácsolást a szüreti eredményt illetőleg. Ha valamivel hűsebb a lég, akkor a fagytól való félelem oda utalja a szőlőtulajdonosokat, hogy a szüret megnyitását sürgessék, ha pedig pár napon keresztül felhős az égboltozat, a rothadástól féltik a szőlőt és így mindig van ok a szüret megtartásának sürgetésére, ha az október bárminemű időjárással köszöntött is be. A szokás hatalma azonban kétségkívül az ok, mely a szüretnek október elején való megejtésére utalja a szőlős gazdákat, ehhez hozzá járulván, hogy nálunk még kevés gond van fordítva arra, hogy milyen bort termeljenek, hanem a fősúly még mindig a mennyiségre lesz fektetve, s a termelésben valamint a borkezelésben követett téves irányt nem képes megváltoztatni azon keserű tapasztalás sem, hogy boraink kiszorulnak a forgalomból s csak a helyi fogyasztók által vásároltatnak, szóval nincs kelendősége. Hogy most nincs, az könnyű magyarázatot nyerhet abban, hogy a megelőző években nagy szőlőtermés volt s miután a magyarországi borok csak nagy ritkán találnak kelendőségi piacokat a külföldön, a belföldi fogyasztók szükségletét a több évi gazdag szőlőtermés jóval felülhaladta. De ha ezen viszonytól eltekintünk és azt tapasztaljuk, hogy boraink ára akónként 1—2 fttal olcsóbb árú, mint a szomszédos városok borai, és ennek oka kétségkívül az, hogy minőségileg a szomszéd városok borainak minőségén alul állnak. Nem akarjuk ezzel azt mondani, hogy a vidék szomszéd városok bortermelői okszerűbben járnak el a borszüret és a borkezelésben, hanem annyi bizonyos, hogy általában véve minőségileg jobbat produkálnak, a mi talán nagyjából a kedvezőbb talajviszonyoknak tulajdonítható. Ha a szomszéd városok kedvezőbb viszonyokban vannak, úgy nekünk oda kell törekedni, hogy okszerű eljárás követése által jobb borokat állítsunk elő. E törekvés azonban még eddigel nagyon keveset észlelhető.

Daczára annak, hogy a boros-pinczék még most is tömve vannak mult évi borokkal, megint csak sürgetjük a szüret megtartását, pedig a szőlő sokkal éretlenebb, hogysen jó bor volna belőle előállítható. Az európai borművelők a klosterneuburgi czukormérőt használják s oly véleményben vannak, hogy a forgalomképes boroknak a czukormérő 19-ik fokjelzését el

keli érni, a mi szőlőnk pedig a klosterneuburgi czukormérő 14-ik fokjelzését is alig éri el s így ha még nem várunk a szürettel, ismét csak rosz minőségű borunk lesz.

Sok értelmes szőlőművelő próbát tett mind a klosterneuburgi, mind a bécsi czukormérővel s azt állítják, hogy a klosterneuburgi czukormérő 14-ik fokjelzését, a bécsinek pedig 11-ik fokjelzését érte csak el a bormust s így még 5 illetve 3 fokkal kell a czukortartalomnak emelkedni, míg boraink a forgalom-képességgel bíró borok sorában helyet foglalhatnak. Nincs tehát egyéb hátra, mint várni a szürettel. Igaz, hogy kevesebb borra lesz kilátás, de minőségileg jóval felül fogja mulni a megelőző évek bortermését.

Szabadka évszázados ünnepélye.

(Folytatás.)

A város alapítás ezen első stadiumára vonatkozó okiratok, vagy bármi jegyzetek a városi levéltárban nem találhatók. — A Szt. Ferencziék házi jegyzetei — Historia domus — képezik tudomásunk egyedüli kútfőirását. Ezen kútfő is csak az 1730. és 1735-iki évek között végrehajtott templom építésre tartozó adatok felsorolásával veszi kezdetét; és lélekemelő bizonyosságot tesz azon áldozatkészségről, melyet a templom építéshez az egész nép, — és azon bőkezűségről, melylyel a belső felszereléshez a tehetősb családok járultak; további folyamában pedig többnyire a szerzet saját ügyeivel összefüggő dolgok feljegyzésére szorítkozik. — A szóbeli hagyomány útján reánk szállott adatok pedig kizárólag az első letelepedés nyomorúságos állapotára vonatkoznak. — Ezen anyagi sanyarúságok némi illusztrációja végett elégnék tartom e helyen megemlíteni, miként még 1743-ik évben is lakházakban annyira szűkölködött a község, hogy az augusztus 31-én Redl Ferencz József kamarai tanácsos jelenlétében tartott első tanácsülés első száma alatt a városi előjárásnak meghagyatik, hogy gondoskodjék oly alkalmas helyről, a melyen egy két-három szobácskából álló község-házat idővel építeni lehessen — ut de aliquo commodo loco provideat, in quo domum communitatis adminus cum duobus aut tribus cubicellis successu temporis exstruere possit.

És most — történeti multunk ezen szakaszánál — állapodjunk meg egy kissé, és vegyük szemlére ezen községet, melyben a helyparancsnokság községi adományozás útján félszázadon túl, családi tulajdon gyanánt — apáról fiúra száll — a Romano-catolicis Capitaneis, nominanter a familia Szutsitsiana praemissis semper temporibus dependens — a nélkül, hogy vagy a felsőbbség beavatkozására vagy az alárendelt tömeg ellenszegülésre okot vagy ürügyet keresett vagy talált volna; — melyben az előjárók az önkényt a felsőbbség postulatának; — a nép az engedetlenséget a szabadság attributumának nem tekintették; mely személyes kényelemre fordítható pénzben szűkölködött, de hadi rabságba ejtett bajtársainak kiszabadítására oly összeget tudott előteremteni, mely az akkori időkre nézve óriásnak mondható. Hajoljunk meg az anyagi — lélekölő — szükség ezer nemével küzködő ösök szellemi felsőbbsege előtt, kik a legnagyobb önmegtartással járó hadi szolgálatra minden hatósági kényszer nélkül vállalkozni tudtak is, akartak is, még mielőtt a honjótéteményeiben részesültek volna, és ne feledjük el, hogy a honvédelmi kötelezettség nemcsak a törvény parancsa, hanem az örökösödés rendje is és így kettős czim alatt szállott reánk.

A letelepedés ezen kezdetéiben nemcsak az egész temesi bántság, hanem az ország több más

pontjai is még török kézben voltak, és a község a szerte száguldozó tatár lovasság rabló kalandjainak gyakrabban volt kitéve; főleg olyankor, midőn a lakosok fegyvert viselő része távolabbi pontokon el volt foglalva. Ezekről még apáink idejében is érdekes részletek forogtak a nép száján; de a Szent Ferencziék házi jegyzeteiben is fölemlítettik, miszerint a lakosság a közelgő tatárok elől a ludasi nádlásokba menekült; és a vízből kiálló nádesőveken lélekzetet véve, nappal itt lappangott; éjjelenként pedig a helységi állandó lakásul szolgáló putrikat és elrejtett holmijokat felkeresték.

De nemcsak a török-tatár, hanem a császári hadsereg oldalán a kurucz felkelőkkel is viaskodtak. Ezen balmagyarázatnak kitett helyzetben az uralkodó ház iránti tartozó hűségnek habozás nélkül megfeleltek, a nélkül: hogy ez által és ennek következtében a magyar állameszme elleneseivé váltak, vagy ilyesekül mások által tekintettek volna. Hogy ezen — első tekintetre sem érdemül, sem józan felfogás jeléül nem vehető — látszatra egyszerű és természetes eljárás érdemét kellően méltányolhasuk: szükségesnek tartom és a tisztelt közgyűlés helyeslését ezennel kikérem, hogy hazánk közjogi viszonyai azonkori állapotára rövid kitérést tegyék.

Hazánk 1687. előtt és ezen évig választó királyság volt. — A királyválasztási jog azonban akár a hét vezérek vérszerződése, akár a honfoglaló Árpád, és honalkotó Szent István érdemeinél fogva háromszáz esztendeig az Árpád házra szorított; és ennek kihalta után is a korlátozás szelleme még százötven évig a választásokra némi befolyást gyakorolt, a mennyiben ezen egész idő alatt a választás kivétel nélkül fejedelmi ivadékra esett. Mátyás király megválasztása által ezen — positívus törvény által nem védett — szokáson részüttetvén — a nagy király halála után a királyválasztási jog jelentősége és hordereje lényegesen megváltozott. A választók született praetendensekké lettek; és a magyar szent korona nem annyira nemzeti adományozás, mint inkább egyéni birtoklás objectuma lett.

Nem szándékozom a beállott siralmas állapotok egyes szálaít fejtegetni — mi különben is jelen feladatunk keretét szűkítjük, mint szellemi tehetségemet felülmulná; csak azon megjegyzésre szorítkozom: miszerint a királyválasztás ha idegenre esett: a nemzet szabadsága és függetlensége ellen intézett merényletnek; — ha hazait ért egyenjogú igényeket sértő bitorlásnak vétetett; s a koronázás hűségéből nem származó s hűséget nem szülő üres szertartással súlyedt.

Ezen s más — korlátlan királyválasztással járó, és attól soha és sehol el nem maradt országrontó következmények előállván, és két királynak megválasztása és megkoronáztatása által még nagyobb fokra emelkedvén: a korona megszűnt a közhatalomnak egyesítő központja és symboluma lenni; s a pártokra szakadt országban a királyok egyike sem nyert nem mondom hűséges alattvalókat, de hű pártfeleket sem. Ily viszonyok között Ferdinánd király a német császár; — János király a török szultán segítségére utalva lévén, idegen haderőt vettek igénybe; mi által inaugurálva lón azon politikai rendszer, mely a magyar állam eszméjét uralkodó állásáról leszorította; s az a százötven éves dulakodásban ürügyül vagy eszközül használtatott idegen czélokra vagy palástolására, vagy előmozdítására. Ezen rendszer őseink letelepedésekor még teljes virágzásban volt, s a háború inkább a meghódítás, mint a felszabadítás színeit viselte.

Ily helyzetben méltán róhatjuk érdemül őseinknek, hogy a császári hadsereg fegyverzörgése között a magyar haza iránti kötelesség szava keblökben viszhangra talált s ők Magyarország tápláló emelőire utalva nem éreztek magukban hivatást arra, hogy a megszállott földet fegyverrel szerzett, s Magyarországtól elszakasztott területnek tekintsék; — és a Kárpátok aljáról leszivárgó magyar elem kizárása vagy elnyomása által más úton és más eszközökkel folytassák és bevégezzék azon irtási processust,

melyet a török fegyveres erejével a magyar népen elkövetett.

De midőn ezen viszhangok őseink hazafiságát felderítik, s az akkori időkhöz képest nemcsak tántoríthatlan kötelességérzetükről, hanem magasabb politikai felfogásukról is tanúskodnak; — megmagyarázzák másrészt a görögkeleti egyházhoz tartozó szerbek ellenkező nézetét, kik a hadseregben szemök előtt szereplő német — császári fenhatóságot látva — a magyar közjogot nemcsak saját nemzetiségökkel, de a fejedelem érdekeivel is ellenkezőnek tekintették.

Ezen elfogultságban az őseinkhez csatlakozott itteni szerb lakosok is osztoztak; a kiknek innen eredő maguktartását őseink is valami: visszatartásra ingerlő fajgyűlöletnek, mint inkább kiméltet és felvilágosítást követelő balfelfogásnak tekintették.

A szatmári kiegyezés a kurucz világnak; — a passzaroviczi békekötés a már előbb megtört török uralomnak végét vetvén — az anyagi jólét fejlődésnek indult csirái fegyveres oltalomra többé nem szorultak; — s őseink előrelátó józan számítással a községnek polgári helyhatósági jogot szerezni, és a megszállott terület birtokcímét királyi adományozás által biztosítani iparkodtak, és azt küldött-ségek által szorgalmazni kezdték. *) (Folyt. köv.)

Az utolsó ember.

(Cotta Bernát u.)

Hiába törí fejét annyi bölcész, annyi geolog, hogy mily idős a föld? Mennyi idő óta létezik úgynevezett „uralkodója“: az ember? És meddig létezik még? Találtak ki ugyan mindenféle föltételek és kombinációk alapján erre nézve számokat, de ezek oly határozatlanok és végtelenek, hogy alig bírták számokkal kifejezni. Fourier számítása szerint a föld legutóbbi 2000 év alatt a thermometer fokának nem egészen $\frac{1}{175}$ -öd részével lett hidegebb. És így arra, hogy a 100 fokra osztott thermometer szerint egy fokkal hűljön földünk: 340,000 év szükséges! Mennyi év kellett arra, míg forró-olvadt állapotából szilárdá lett hűlés által a föld? Mennyi, míg növényi és állati élet fejlődött ki rajta? Ez utóbbira legalább 9 millió év kellett.

Ha felveszszük — a mint Fourier kiszámította — hogy a föld minden 340,000 évben egy fokot hűl, úgy legalább 200 millió esztendő kell, míg a jelenlegi viruló és tenyésztő talaj egészen gránittá, vagy bazalttá válik. Akkor azután nem lesznek tűzhányók, sem meleg források, Karlsbad, Wiesbaden és a többi gyógyító fürdők kiapadnak; a Vezuv és Aetna a legártatlanabb hegyek lesznek. De az embernek még nem kell a napba, vagy a Vénusba vándorolnia, mert a földfelületének hőmérséklete körülbelül független a föld belsejétől; a nap melegének van reá befolyása.

De földtörténetünkben — melyet csudálatosan vi-

*) V. ö. Hornyik János „Pusztaszer stb. története“ 72. s köv. lap., s az ott idézett írókat. Kecskemét, 1865. A szerk.

lágítörténeinek neveznek — ekkor áll be a vég kezdete. A Neptun szédeleg még a föld körül, a Vulcan megsemmisült vagy elbujdosott a mérhetetlen világtűrbe, nem kopácsol többé hatalmas pörölyével a föld ingó szikla kérgén, nem emeli ki többé hegyet, hegységet, szárazföldet a tenger öléből és még azután néhány százmillió év múlva egy ellenállhatatlan vízáramlat ellepí a legmagasabb sziget-csúcsokat s azokat a szárazfölddel együtt a tenger mélyére temeti el. Az embernek, ha tovább is a kedves Földön akar maradni hallá kell változnia!

De míg ez bekövetkezik 200 millió és még egynehány meghatározatlan százmillió évek kell eltelnie és addig: „ejh rá érünk arra még!“... Mit élvelednek a felett, hogy mit csináljon az emberiség egy fél billió esztendő múlva, hogy földi létét biztosítsa s hogy átázott báránkját a szárazra hozza? És lesz-e már akkor ember a földön?

Van még egy másik módszer is a föld jövőjét vagy helyesebben annak végét meghatározni; épen oly föltételes és bizonytalan — de sokkal hamarabb célra vezető!

Ha a föld organikus életét vizsgáljuk, az egy-másután következő megkövült állatokból és növényzetből azt következtethetjük, hogy nem csupán az egyedeknek, de a fajoknak is megvan az életkoruk, a melyet elérve elévülnek, végre kihálnak. Ha ez így van, nem hagynak maguk után másokat, hasonló egyedeket? Nem hasonlítható ezzel össze az emberiség gyermek, ifjú-, férfi-, és öregkora? Egyik barátom (A v. M) hiszi, hogy csakugyan vannak az emberiség történetében ilyen korszakok. Szerinte az emberiség még gyermekcipőit szakgatja, de már kezd az úgynevezett serdültségi évekbe lépni, a mire jelen politikai és társadalmi viszonyaink mutatnak.

A serdültség körülbelül a 10-ik évben áll be. Így tehát megvan a mértékünk, hogy az emberiség korát megtudjuk mindaddig, míg végre a végelgyengülés sirba dönti. Egy ember életkorának közönségesen 60 évet szoktak fölvenni. S ha felveszszük, hogy már 10,000 év óta van a földön ember: úgy az emberiség életkora 60 ezer évre terjed, a melyből 10 ezer már elmúlván, 50,000 év van még hátra.

Hanem ez csak a férfakkal van így; de a nők, kiknél a serdültségi kor hamarabb áll be, s a kiknél közönségesen 40 évet vesznek fel közép-számítással életkorul — nem élnek már 60 ezer év múlva!

A nők 40,000 ezer év múlva már kihálnak végképen s az utolsó nő már mint agg születik, ki már szerelmet sem ismer. És azután az emberi nem önkénytelen coelibatusra lesz szorítva.

Hanem, hogy 20,000 esztendeig — mikor az utolsó férfi kihál — hogyan támad új nemzedék, ha a női nem kihál: azt fejtsé meg az a barátom, a ki ezt a számítást tevé.

H—th. Camedrio.

A kecskeméti korcsolyázó-egylet alapszabály-tervezete.

Czím.

1. §. „Kecskeméti korcsolyázó-egylet.“

Czél.

2. §. A korcsolyázásnak, mint üdítő s mulattató testgyakorlatnak előmozdítása és terjesztése.

Pecsét.

3. §. Az egyleti pecsét körirata: „Kecskeméti korcsolyázó-egylet 1879.“ (Közepén egy korcsolya.)

Tagok, azok jogai és kötelmei.

4. §. Tagja lehet az egyletnek minden felnőtt férfi és nő, ki kéttag által ajánlatik s a választmány titkos szavazatja útján tagnak felvétetik.

5. §. A tagok pártolók és résztvevők.

Pártoló tag az, ki évenként 4 forintot, résztvevő tag pedig az, ki évenként 2 forintot fizet az egylet pénztárába.

A résztvevő tagok az egyletbe lépésük alkalmával 1 frt beiratási díjt fizetnek.

Minden kéttagú résztvevő család után (a beiratási díjon kívül) 3 frt, több tagú család után pedig 4 frt fizetendő.

6. §. Minden egyleti tagnak joga van:

a) a közgyűlésen az egylet ügyeinek intézésében személyesen befolyjni,

b) az egylet jegét a helyi rendszabályok korlátai között korcsolyázási helyiségül használni,

c) az egylet által rendezendő ünnepélyeken és versenyeken részt venni. Mennyiben és mikor lesz ezen mulatságokban részvétel díjmentes, azt esetről-esetre a választmány határozza meg,

d) az egylet helyiségében e czélra rendelt könyvbe kérelmét vagy panaszát beírni.

7. §. A korcsolyázási év november hó 1-én kezdődik.

A beiratási díj a beiratás alkalmával azonnal lefizetendő, az évi díj pedig deczember hó 1-ső napjáig.

A később belépő tag felvétele után 8 nap alatt évi díját befizetni köteles.

A ki a befizetést a jelzett határidőig nem teljesíti megszűnik tag lenni, úgy az is, ki az egylet, illetőleg a választmány határozataihoz nem alkalmazkodik s e miatt a választmány által a társulat köréből kizáratik. Mely utóbbi esetben a választmány határozatát a fölösleges tagdíj visszaküldése által adja tudtára.

A ki az egylet tagja lenni önkényt megszünt, befizetett pénzét vissza nem követelheti.

Ki az egyletből kilépett, s ujlag kíván belépni, a választmány által vétetik be, azonban a beiratási díjat ujlag befizetni tartozik.

Tanulók az egylet tagjai nem lehetnek, azonban 1 frt. évi díj fizetése mellett az egylet helyiségét a választmány által meghatározandó módon használhatják.

I. Közgyűlés.

8. §. Közgyűlés rendszerint november hó első napjaiban tartatik, azonban 10 tag vagy a választmány kívánatára az elnök által rendkívüli közgyű-

TÁRCZA.

Pompéji pusztulása.

I.

Mint tudva van, mult hó 25-én gyászünnepeket tartottak az olaszok Pompéji pusztulása 1800-ik évfordulójának emlékeztetére s így tán nem lesz egészen érdektelen, ha ezen fontos eseményre vonatkozólag egyet-mást megemlítünk s közöljük azon két levél fordítását, a melyet a szemtanú ifjabb Plinius Tacitushoz ennek felszólítására az esemény leírása végett intézett.

A szamniták legyőzete után a Sarnus közéletében, a Vezúvtól délkeleti irányban fekvő oszk tengeri város, Pompéji, a rómaiak hatalma alá került. Az oszk elem ettől fogva lassanként háttérbe szorult, s Pompéji mint a többi campániai város mindinkább és inkább elrómaiásodott. A város maga is, mint kereskedelmi hely gazdag volt, s e gazdagodásában nem kevésbé segítette elő különösen az, hogy Nola, Nuceria és Acerrae városok forgalmi központját képezte. Augustus idejében municipiummá tétetett, a mi annyit tesz, hogy saját törvényei szerint élhetett s maga választhatta bíráit, a mit mi magyarul körülbelül önkormányzatnak neveznénk. Nero római coloniává emelte, a mi az előbbeninél több, mert ezzel lakosságának része római polgárságot nyert, a mivel ismét az úgynevezett commercium és connubium járt, vagyis azon képesség és azon jogok összesége, a melyek szerint a római polgári jognak megfelelő módon lehetett vagyont szerezni és házasságot kötni. Kemény nép volt ez a római nép s minden tette a divide et impera elvén sarkall.

Kies fekvése már a köztársaság vége felé csalt

előkelő rómaiakat falai közé. Így Cicerónak Atticus-hoz intézett leveléből (1, 17) tudjuk, hogy a hires szónoknak itt nyaralója volt; Suetonius pedig Claudius életében (c. 27) azt beszéli el, hogy a császár Urgulanillától született fiát Drusust Pompéjben még ennek gyermekkorában veszítte el. A fiú körtét dobált a levegőbe s a leeső gyümölcsöt szájával felfogta; de a játék a szó szoros értelmében torkára forrt, mert annyira belevágódott gégejébe, hogy megfullasztá. A serdülő fiú haláláról azt is beszélték, hogy Seianus ölte volna meg; de Suetonius ennek nem ad hitelt, mert az udvaronez leánya a császár fiának már jegyese volt.

Pompéjít már 63-ban K. u. emelte ki sarkaiból a földrengés. (Tacitus Ann. 15, 22.) A lakosság azonban nem riadt meg, hanem a félig romba dült várost újra fölépíté. Még e munkájával nem is volt készen, midőn 79-ben Kr. u. újonnan kitört a rettenetes Vezúv és látványával, kihányt köveivel és hamujával Pompéjít, Herculánomot és Stabiae-et eltemette. Emennek csak híre, amazoknak híre és hamva maradt meg. A baleset augusztus hó 24-én következett be; az évre nézve Dio Cassius (66, 21. s köv.) ad felvilágosítást.

Álljon már most itt Pliniusnak Tacitushoz ezen tárgyban intézett első levele (VI, 16):

„Arra kérsz, irnám meg neked nagybátyám kimultát, hogy az igazsághoz minél hűbben jutathassad az utókorra. Köszönöm: mert azt látom, hogy halhatatlan dicsőség lesz haláláért jutalma, ha általad fog dicsőíttetni. Mert jóllehet a legszebb föld rengésével, mint a népek, mint a városok valamely emlékezetes esemény következtében, mint egy örökké élendő halt meg, jóllehet ő maga is igen sok állandó becsesel bíró munkát irt; mégis sokkal fog járulni a te műveidnek örökkévalósága az ő halhatatlanságához. Mert a mi engem illet, boldogoknak azokat tartom, a kiknek az istenek

kegyéből meg van adva, hogy feljegyzésre méltót cselekedhetnek, vagy olyast irnak, a mi az elolvasást megérdemli, legboldogabbaknak pedig azokat tartom, a kiknek mind a kettő megadatott. Ezek közé fog tartozni az én nagybátyám, úgy a saját, mint a te könyveidnél fogva. S így annál örömebb vállalom magamra azt, a mire felhívsz, sőt azt a magam részére követelem is. Misenumban volt, a hol mint a hajóhad főparancsnoka időzött. A september kalendáit megelőző kilencedik napon, körülbelül hét óra tájt, *) azt jelenté neki anyám, hogy szokatlan nagyságú és alakú felhő mutatkozik. Előbb a napon sétálgatott, később hideg fürdőt vett, azután elpihenve eddegélt valamicskét és olvasgatott: a hir hallatára nyomban felkelt s felmászott oly helyre, a honnan ama csodát leginkább megláthatta. Felhő keletkezett, de a távolról nézők előtt bizonytalan volt, hogy mely hegyen képződött, (később megtudtuk, hogy a Vezúvból való); e felhő hasonlóságát és alakját jóformán a fenyőfa ábrázolja legjobban. Mert mint valamely igen hosszú törzs fölemelkedett, a magasban néhány ágat látszott kiterjeszteni, azt hiszem, mert a legutóbbi fűvás által fölfelé vitetett, azután ennek elerőtlenedése után magára hagyatva, vagy a saját súlyától legyőzve széledezve mindinkább és inkább elenyészett: majd fehér, majd piszkos és foltos volt,

*) A rómaiak a keltezésben nem előre, hanem visszafelé számítottak. Calendae annyit, mint kikiáltandó (calare) nap, vagyis a hónap elsője, mert ezt kiáltotta ki a hírnök a piacon, hogy a nép tudja, mikor kezdődik az új hónap. E szótól ered a mi általunk is használt kalendárium (naptár) szó. A szeptember kalendáit megelőző 9-ik nap — beleszámitva mint kell a „calendae“-t vagyis szeptember elsőjét — augusztus hó 24-ike. (Szept. 1. aug. 31., 30., 29., 28., 27., 26., 25., 24.) A görögöknel e kikiáltás szokása nem lévén meg, a magyar „soha napján“-t „ad calendae Graecae“-nak (borjúnyúzós péntek) mondta a tréfaló római. Hét óra, a mi délutáni egy óráknak felel meg.

és hivatalos egybe. A közgyűlési meghívóban — mely 8 nappal előbb közzé teendő — a felveendő tárgyak is megjelölendők. Érvényes határozathozatalra az elnökön kívül 14 tag jelenléte szükséges; ha a közgyűlési tagok hiánya miatt megtartható nem lenne, 8 nap múlva újabb közgyűlés hívandó össze, melyben a jelenlévők határozhatnak. (Vége következik.)

ÚJDONSÁGOK.

— **A helybeli jogakademia polgárai** f. hó 4-én ismerkedési estélyt rendeztek a Beretvás-féle vendéglőben, melyen az ifjúság nagyrésze s a tanári kar is, mint vendég jelen volt. Az ily ismerkedési estélyek, főleg az ifjúság részéről, kik különböző vidékekről egybegyűlve ugyanazon téren működnek, ugyanegy célra törekednek, mindig jó hatással vannak a társulási szellem s collegialis viszony fejlesztésére, s közvetve a közös élethez együttes erővel s igyekezettel leendő elérésére. E szempontból tekintve, az ifjúság emez ismerkedési estélyét teljesen sikerültnek mondhatjuk. Érett és komoly gondolkodású ifjak gyűlhelye volt az, melyen az ismeretség- és barátságkötésen kívül egyszersmind az ifjúság szellemi és társadalmi művelődését előmozdító eszmék magva lón máris elhintve, mely hogy minél termékenyebb talajra találjon, részünkről is a legőszintebben óhajtuk. Így a szegényebb sorsú ifjakat támogató jogász-segélyegyletnek mielőbbi megalakítása, s illetve a már létező s szép tőkével rendelkező egyesület működésének mielőbbi megkezdése, a jogi önképzőkör megalakítása, jogászbál rendezése, zenekar szervezése stb. lettek megpendítve s élénken felkarolva az ifjúság által. Voltak toasztok is, úgy a tanári kar, mint az ifjúság részéről, melyek mindmegannyi bizonyítékai voltak annak, hogy az ifjúság úgy mint ennek vezetői, teljesen átérzve hivatásukat, válllvetve igyekeznek ez évben is a közös cél elérésére, mely nem egyéb, mint a munkásság fokozatos ébresztése, s az ifjúság szellemi és társadalmi kiművelése. Őszintén üdvözljük e téren az akademiái polgárságot, s kívánjuk, hogy a megkezdett munka után fáradozásait, szorgalmuk s kitartásukat méltó siker koronázza!

— **A szini előadások** e hó 25-ike táján fognak megindulni. A társulat egyelőre Czegléden időz, a hol 8 előadást tart meg, azután, mint halljuk, hozzánk jönnek. Figyelmeztetjük a közönséget, hogy bérleteik már elfogadtatnak további előjegyzés nélkül is.

— **A „Fővárosi Lapok“-ból** olvassuk, hogy Kecskemét és vidékén oly rossz lábon áll a közbiztonsági állapot, hogy a nép egészen meg van rémülve, s Ráday korát kívánja vissza. Annyit készséggel elismerünk, hogy Ráday működésére Kecskemét vidéke mindig jól emlékezik vissza, mert sok gonosztól szabadította meg. De ép azért a személy- és vagyonbiztonság ilyen nagyobb megzavarásáról sem tudomásunk nincs, sem azt a törvényhatósági közgyűlések elé terjesztett hatósági jelentésekből mindeddig kivenni nem lehetett; s

ahhoz képest a mint földet vagy hamut emelt föl. Nagybátyám, mint kiválóan tudós ember, nagy és közelebről való megismerésre érdemes látványnak tartá. Megparancsolja, hogy a liburnicát (sebesen evező hajó) menetre készen tartás: nekem megengedi, hogy ha akarok vele mehessek: azt feleltem, hogy inkább tanulgatok s történetesen épen ő maga adott volt irni valót. Kilépett a házból, ott átvette Taseus Rectinájának fiókvégrendeletét, a ki a fenyegető veszélytől megrémült (nyaralója ugyanis a hegy aljában feküdt, s csak a tenger felé volt menekvés): kérte őt, hogy ily nagy veszedelemből mentené ki magát. Megváltoztatja szándékát, s a mit tudni vágyó lélekkel megkezdett, arra a legnagyobb részánja magát. A vizre bocsájtatja a négysoros evezőjű hajókat, maga is hajóra száll, hogy ne csak Rectinának, hanem másoknak is (mert kies voltánál fogva igen látogatott volt a tengerpart) segítségére lehessen. Oda siet, a honnan mások futnak és egyenes irányban egyenesen a veszélybe kormányoztat, annyira menten a félelemtől, hogy ama szerencsétlenségnek minden mozgását, minden alakzatát, a mint szemével megpillantá, tollba mondaná és följegyezné. Már a hajóra hullott a hamu s minél közelebbre jutottak, annál melegebb és sűrűbb, már-már sikkasztó is és a tüztől fekete, átmelegített és eltört kő, majd végre hirtelen zátony képződött és a hegynek omlása következtében akadályul lévő part. Kissé meggondolta magát, ha valyon ne térjen-e vissza, de nemsokára az őt erre intő kormányoshoz ezt mondá: „a szerencse az erőseket segíti: tarts Pomponianus felé.“ Stabiaenél volt a hol az öböl közepén túl nem mehetett; mert a lassanként helyéből kiforgatott és meghajlított partot elárasztá a tenger. Itt, a habár még nem fenyegető, de szembeötlő s a mint nőttön nőtt, közeledő veszélyben, a podgyászt összehordatta a hajóra, menekvésre elszántan, mi-

így a fentebbi újdonság csak valamely tudósító képzeletében születhetett meg. Hogy kisebb tolvajlások vagy betörések mint mindig, úgy most is fordulnak elő, ebből még a közbiztonsági állapotnak ily rendkívüli megzavarására következtetést vonni nem lehet.

— **A korcsolyázásnak**, mint kellemes üdítő szórakozásnak barátai korcsolyázó-egylet szervezésén munkálkodnak, s az e célra kiküldött bizottság a megalakulás előmunkálatait már be is fejezte, a résztvenni szándékozó közönség részére aláírási íveket bocsájtott ki, s az alapszabály-tervezetet már el is készítette.

— **A kecskeméti kerület szintársulata** működő személyzetének névsora: Nők: Bácsné, Molnár Gizella dráma és vígjátéki anya-színésznő, Berzsenyi Julia operette (koloratur) énekesnő, Bényeiné, Harmath Emma népszínmű és operette (soubrette) énekesnő, Bokor Józsefné (ifj.) segédénekesnő, Daróczy Ilka segédszínésznő, Erdődy Ilon segédszínésznő (soubrette), Fogarasi Paulina segédszínésznő, H. Szabó Ilka dráma és vígjátéki primadonna, Kövessi Sarolta dráma és vígjátéki szendeszínésznő, Kovács Ilka másodszenye színésznő. Kovács Mari kardaloknő, Lenkeiné, Bagyola Emma soló-táncosnő és társalgási színésznő, Püspökiné, Szathmáry Julia segéd anya- és énekes színésznő, Szathmári Rózsa énekesnő és komikai színésznő, Tóth Berta segédénekesnő (soubrette), Török Ilon segédszínésznő. Férfiak: Aranyhegyi József segédszínész, énekes és kardalok, Bágyoni (Szabó) Odön hős-szerelmes és jellemszínész, Bányai Ernő kardalok, Bokor József (ifj.) karmester, Csige Lajos népszínmű és operette énekes (bariton), Dobocsányi Gyula kedélyes apa és komikus, operette énekes, Fenyvesi Emil segéd-szerelmes és társalgó, Gálósi János operette tenorista, Kovács Elemér jellem eselszövő (intricus) színész, Molnár Albert kardalok és színházi ruhatárnok, Lenkei Gyula lyrai szerelmes és társalgó, Parragh Kálmán hős és kedélyes apa, operette énekes (bass-fuffó), Péntek József segédszínész, énekes (hőstenor), Péterfi József segédszínész, Püspöki Imre társalgási színész, komikus, operette énekes (tenor-buffó), Stéger Gusztáv segédszínész s kardalok. Zenekar: I-ső hegedűs: Barth Gusztáv zenekarigazgató, I-ső hegedűs: Wiener Rudolf, II-ik hegedűs: Wlassak János, brácsás: Szanka Antal, flótás: Tsuma Ferencz, clarinetos: Grasse József, kisbőgős: Wild Károly, nagybőgős: Beck Ferencz, díszmester és színház festő: Benyó György, pénztárnoknő: Parragné, kellékes és színlaphordó: Östreichner, színházszolga: Kutasi Endre. Összesen 44 tag.

— **A tél elején a Casinó** nagytermében mint halljuk, a kecskeméti jótékony Nőegylet nem hangversenyt, hanem halvacsorát rendez. Könnyebb is vacsorázókat szerezni, mint hangversenyzőket, meg jobb is, mert nem ütközik az itt működendő szintársulat érdekeibe.

— **Vasúti szerencsétlenség.** Folyó hó 7-én esti 5 órakor Monor és Pilis között a 253-ik sz. tehervonat tengelytörés következtében kisiklott s öt vasúti kocsit teljesen összezúzódott, kilencez pedig

jelentékenyen megrongosodott. E szerencsétlenség következtében kedden este a személyvonat nem is érkezett meg s szerdán a reggeli vonat csak 11¹/₄ órakor érkezett meg.

— **A kukorica-szüret** a várakozásnál jobban ütött ki s némileg pótolja ama veszteségeket, melyeket a gazdák a rosz rozs- és árpa-termés által szenvedtek, de hogy a kukorica-termés is megetté maradt a múlt évi termésnek, mutatja az, hogy a sertéshizlalók még ez ideig nem láthatták el magukat a kellő mennyiséggel.

— **A színügyi bizottság** f. hó 19-én azaz vasárnapon hangversenyt tartat, a melynek mint halljuk, igen érdekes programja lesz. Ha lesz elég vállalkozó, angol szindarab is fog előadatni, a mely a nemzeti színházban nagy tetszést aratott. Az u. n. úri-banda hasonlóképen fel fog lépni, az előre jelzett dialog azonban elmarad.

— **A házak őszi betisztítása** annyira igénybe veszi a kőműveseket, hogy a háztulajdonosok formaliter egymástól csalogatják el a kőműveseket.

— **Franciaországi boroshordók** segítik ki az ideai szüret alkalmával a szőlősgazdákat. A múlt héten érkezett egy nagyobb szállítmány, mely máris teljesen elkelt.

IRODALOM és MŰVÉSZET.

A déési kiállítás tartama alatt folyó hó 18-ikától 26-ikáig „Déési kiállítási emléklap“ czim alatt napoként negyedívnyi nagyságú lap fog megjelenni, melyet Havas Gyula szerkesztése alatt Brovankovics Gyula fog kiadni. Előfizetési ára összesen 50 kr.

Táborszky és Parsch zeneműkereskedésében megjelent: négy kedvelt népdal: 1. Rászállott a vadgalamb a zöld ágra. 2. Feketeszarú cseresznye. 3. Ez a kis lány jól vigyázzon szívére. 4. Recepicze haj! Énekhangra zongorakisérettel (vagy zongorára külön) alkalmazta Huber Sándor. Ára 80 kr.

Nagy-Kikindán e hó elsején Lőrinczy Sándor úr szerkesztő és laptulajdonos „Nagy-kikindai Lapok“ czimű szépirodalmi, ismeretterjesztő, történelmi és humorisztikus hetilapot indított meg, a melynek előfizetési ára egész évre 6 frt.

Budapesten október elsején Barth László és Dobozi István „Községi Közlöny“ nevű közigazgatási és rendészeti hetilapot szerkeszt, a mely egyúttal a községi és körjegyzők központi egyesületének hivatalos közlönye is. Előfizetési ára: egy évre 6 frt.

A mindkét nembeli ifjúság és a nép számára Dolinay Gyula által szerkesztett „Hasznos mulattató“ és az ugyanaz által szerkesztett „Lányok lapja“ októberben megjelent számával új negyedévet kezd meg. Amannak melléklete „vihar a tengeren“ czimű kép, emezé Hófehérke a mint a korporsóban fekszik és „imádkozó nő“ nevű kép. Előfizetési ára egynek-egynek negyedévre 1 frt. s megjelen mindegyik havonként kétszer. Kiadja Rautmann Frigyes Budapesten.

Felölös szerkesztő: **Dr. BELICZAY JONÁS.**

Főmunkatársak:

Hornyik János, Dr. Tassy Pál.

helyt az ellenkező irányban fújó szél megcsendesedett volna; oda ugyanis akkor ezzel mint a legkedvezőbbel hajózott be; jó akarattal viseltetett a remegőkhöz, vigasztalta, intette őket s hogy félelmüket az ő biztonsági érzetével enyhítse, megparancsolta, hogy a fürdőbe vigyék: lotusszal megrakott asztal mellé fekszik*), vidáman, vagy a mi egyaránt nagy lélekre mutat, a vidámhoz hasonlóan étkezik. Időközben a Vezúv hegyéből több helyen kicsapott roppant kiterjedt láng és nagy égés visszfényt adott, a melynek fényessége és világossága az éj sötétségét elűzte. Ő a szorongató félelem enyhítése végett azt mondogatta, hogy csak az itt-ott a földmivelők ijedsége következtében hátrahagyott tüzek és elhagyott tanyák égnek. Azután nyugalomra szánta el magát és a legeslegjobb álmodt. Mert természetnek nagysága folytán erősebb és hangosabb lélekzet-vételét hallották azok, a kik a bejáratra ügyeltek föl. Hanem az udvar, a melyből a lakásba nyíló bejárás volt, már annyira felmagasodott az azt betöltő sikkasztóval vegyes hamutól, hogy az esetben, ha még tovább talál időzni a hálósobában, lehetetlenné válhatandott a kimenetel. Felébredtetvén tehát, útnak indult s visszament Pomponianushoz és a többihez, a kik az éjet virrasztva töltötték. Közösen tanakodtak a felett, ha valyon földélt alatt tartózkodjanak-e, vagy pedig földetlen helyen barangoljanak. Mert a gyakori és szörnyű földrengések miatt az építmények ingadoztak és mintegy helyeikből kiemelve most ide, most meg amoda látszottak menni, vagy vitetni. A szabad ég alatt meg a sikkasztó hullásától féltek, jóllehet ez könnyű és likacsos; de a két veszély

*) A rómaiak az étkezésnél nem ültek, hanem oldalvást fekédték. Napoként rendszerint kétszer ettek; Plinius első étkezéséről a levél fennebb tett említést (az u. n. gustatio, villásreggeli-féle), ez itt a főétkezés (cena); de ismeretes volt a reggelizés is (prandium).

összemérése után mégis ezt választották. Annál ugyan érven érv győzedelmeskedett, másoknál félelemlen félelem. Vánkost téve fejekre azt gyolesből való kendővel összekötötték; ez volt a védelem a hulladék ellenében. Másutt már nappal volt, itt még mindig éj, minden éjnél feketébb és sötétebb éj; a melyet azonban sok fáklya s különféle egyéb világ derített. Jónak látták kimenni a tengerpartra s közlőrlől nézni meg mit, mit nem engedne meg a tenger; a mely eddig zajongó és kedvezőtlen maradt. Itt levett vitorlára feküdt, egyszer s még egyszer hideg vizet kért s megitta. Azután a lángok és a lángok előhírnöke a kénkő büze, másokat futásra készítetnek, őt felingerlik. Rátámaszkodva két rabszolgára hirtelen fölkel és nyomban összerogyott, a mint én gondolom azért, mert a sűrűbb köd következtében lélekzete megakadályoztatott s torka, a mely már a természettől gyengébb és szűk és gyakran gyulladt volt, be-rekedt. Midőn a világosság visszatért (a végső napjától számított harmadik napon), teste épen, sértetlenül találtatott és ugyanúgy földve, a mint fel volt öltözködve: hullájának külszíne inkább hasonlított a nyugvóé, mint a halottéhoz. Ez alatt én és anyám Misenumban voltunk. De ez nem tartozik a történethez s kimúltánál egyebet te sem kívántál megtudni. Tehát végét vetem. Egyet azonban toldok hozzá, azt, hogy mindennél a mit irtam, vagy jelen voltam, vagy mindennek mi-helyt meghallottam azonnal, mikor még leginkább emlékeznek a valóra, végére jártam. Te a mi leg-hathatósab ki fogod szedni. Mert más dolog levelet írni és más történetet, megint más a barátoknak és más mindenkinek írni. Éljen boldogul.“

Ez Pliniusnak Tacitushoz e tárgyban irt első levele; legközelebb adjuk a másodikat.

5962.
1879.

Arverési hirdetmény.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy özv. Kiriák Emánuelné végrehajtónak **özv. Dudás Jánosné** Katona Erzsébet végrehajtást szenvedő ellen 340. frt. és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kecskeméti 3073. sz. tjkvben 465. rsz. a. foglalt csáktornyahegy szőlőnek alperest illető tartozékaival együtt 636 frt. 3 krra becsült fele része és ugyanazon tjkvben 892. rsz. a. foglalt, szinte csáktornyahegy szőlőnek alperest illető, tartozékaival együtt 183 frt. 50 krra becsült fele része 1879. évi október hó 24-ik napján d. e. 9 órakor mint második határidőben e kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fognak, u. m.:

1-ször. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul is el fog a birtok adatni.

2-ször. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy magyar állampapírban a kiküldött kezéhez letenni.

3-ször. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben, és pedig: az elsőt az árverés jóváhagyásától számítandó 3 nap alatt, másodikát a fizetési naptól számítandó egy hónap alatt, a harmadikat a fizetési naptól számítandó egy hónap alatt, minden egyes vételári részlet után a birtokbalépés napjától számítandó 8% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszéknek előre kieszközölt utalvány alapján a kecskeméti kir. adó-mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4-ször. Az első részlet fizetésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

5-ör. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni. Az átruházási költségek vevőt terhelik.

6-ször. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsáttatni, és csupán egy határidőnek kitézése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététel napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknek nyujtsák be: különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviselők végett helyben megbízottat rendeljenek s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1879. évi október hó 1-ső napján tartott üléséből.

Salamon Dienes, tanácsjegyző. 136 (1—1)
Gáll Ferencz, kir. törvényszéki elnök.

5170.
1879.

Arverési hirdetmény.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Marschner Ferencz végrehajtónak **Marschner Mária** végrehajtást szenvedő ellen vagyonszünetesség megszüntetése és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kecskeméti 2012. sz. tjkvben 2292. r. sz. alatt foglalt, kiskorú Marschner Ferencz és Mária iránti tartozékaival együtt 1950 frtra becsült ház az 1879. évi október hó 21-ik napján d. e. 9 órakor mint első és 1879. évi november hó 21-ik napján délelőtt 9 órakor mint második határidőben, e kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m.:

1-ör. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitűzött birtok nem fog eladatni.

2-ör. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% készpénzben, vagy magyar állampapírban a kiküldött kezéhez letenni.

3-ör. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben, és pedig: az elsőt az árverés napjától számítandó 3 nap alatt, a másodikát e fizetési naptól számítandó 60 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 120 nap alatt, minden egyes vételári részlet után a birtokbalépés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszéknek előre kieszközölt utalvány alapján a helybeli kir. adó-mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4-er. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

5-ör. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.
6-ör. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsáttatni és csupán egy határidőnek kitézése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek kifüggesztése napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknek nyujtsák be: különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviselők végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben Tatay Endre kecskeméti lakos ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1879. évi augusztus hó 3-ik napján tartott üléséből.

Salamon Dienes, tanácsjegyző. 138 (1—1)
Gáll Ferencz, kir. törvényszéki elnök.

POUDRE RAVISSANTE

du
Dr. LEJOSSE
à
PARIS

A párisi és londoni hölgyvilág, valamint a legtöbb művésznő legkedveltebb arczpora. Mindazon t. hölgyek, kik egyszer használták, meggyőződtek, hogy a POUDRE RAVISSANTE felülmulhatatlan, igen jól tapad, láthatatlan, és természetes üdéséget ad a bőrszínnek, tehát legjobban ajánlható. Nagy doboz ára 1 frt. — Kisebb 60 kr., fehérvagy rózsaszínű.

„RAVISSANTE“ du Dr. LEJOSSE à PARIS

a hölgyvilágnak egyetlen ártalmatlan bőrszépítő szere, azon jeles tulajdonsággal bir, hogy a bőrszerve puhítólag, felrészítőleg hat, annak működésére fokozó és éltető befolyással bir. A legdicsőbb toilette-szer minden hölgy számára, mely minden bőrbetegséget eltávolít s a bőr színét fiatalítja és szépíti. Mint lágyító, bőrfeltesztő szer minden zsiranyagot és olajféléket felülmul, miután a bőrt rendkívül hajlékonytá, gyöngéddé és fehérré teszi. Nagy üveg ára 2 frt. 50 kr., kicsiny 1 frt. 50 kr.

SAVON RAVISSANTE

legjobb és legkedveltebb pipereszappan a bőrszín szépítésére és javítására. — Egy kartonnal (3 darab) 1 frt. 50 krajczár; darabonként 50 krajczár.

Valódi minőségben kapható Budapesten: **Török József** úr gyógyszer-tárában, király-útcza és a nagyobb vidéki gyógyszer-tárakban. Kecskeméten: **Katona Zsigmond** úr gyógytárában. Központi főraktár: **Schwarz Henriknél.** Budapest: Múzeum-körút 10. 133 (10—3)

6002.
1879.

Arverési hirdetmény.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Gatyás Eszter végrehajtónak **István Szabó János** végrehajtást szenvedő ellen 192 frt. gyermek-tartási költség és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kecskeméti puszta szentkirályi 189. számú tjkvben 230. sz. a. foglalt földből alperest telekkönyvileg mint kiskorút illető 1/2 rész, mely tartozékaival együtt 164 frt. 31 krra becsültetett, 1879. évi október hó 25-ik napján d. e. 9 órakor mint második határidőben, e kir. törvényszék telekkönyvi hivatalánál megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m.:

1-ször. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul is el fog adatni az ingatlan.

2-ször. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy magyar állampapírban a kiküldött kezéhez letenni.

3-ször. Vevő köteles a vételért két egyenlő részletben, és pedig: az elsőt az árverés jóváhagyásától számítandó 3 nap alatt, a másodikát ugyanazon naptól számítandó két hónap alatt, ezen kir. törvényszéknek előre kieszközölt utalvány alapján a kecskeméti kir. adó-mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4-ször. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

5-ször. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

6-ször. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsáttatni, és csupán egy határidőnek kitézése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététel napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknek nyujtsák be: különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviselők végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1879. évi október hó 1-ső napján tartott üléséből.

Salamon Dienes, tanácsjegyző. 137 (1—1)
Gáll Ferencz, kir. törvényszéki elnök.

Gyenes S. és Fiai vas- és fűszer-kereskedésébe

egy tanonc

felvétetik. 134 (2—2)

Ház- és szőlő-eladás.

Néhai nemes Ferentzy Gegely úr és neje örökösei tulajdonához tartozó, a 7. tizedben a lovarda- és mezei-útcza sarkán fekvő ház, s Széktóban, az n. n. Ferentzy-hegyen ekvő szőlő kedvező feltételek mellett eladó.

Bővebb értesítést ad alulirt közjegyző.

85 (20—19)

Dömötör Sándor,
közjegyző.

Lichtner Dávid és Fia cég épület- és tűzifa-kereskedésében

új boros hordók

kaphatók. 135 (0—2)

Nyomatott Kecskeméten, Tóth Lászlónál. 1879.

Scheiber Józsefnek folyó hó közepén megnyitandó **könyvkereskedésébe**

két tanonc

azonnal felvétetik (nagy-kőrösi-útcza, Szentkirályi Tóth János házában). 139 (1—1)

195.
1879.

Hirdetmény.

A kecskeméti róm. kath. egyház tulajdonához tartozó

három bolthelyiség,

nevezetesen: a nagypiaczi négyszögletes épületben ez idő szerént Dragolovich Döme úr bérletében levő bolthelyiség; továbbá:

a kecskeméti takarékpénztári palota átellenes sarok-épületben, a gyógytár és Herczeg Lajos úr boltja közötti, jelenleg Vitz Ferencz úr használatában levő bolt — most megszárszik — helyiség, a hozzá kapcsolt két szoba, konyha, éléstár, fűskamra, pince és padlással együtt; végre:

a most említett épületben, a nagy-kőrösi-útczára nyíló útcza-ajtón bemenet, balról levő kis bolthelyiség — jövő 1880-ik évi május hó 1-ső napjától számítandó négy évre, zárt levélben — offert — teendő ajánlat útján, a többet ígérőnek fog berbe adatni.

Az ajánlandó összeg határozott mennyiségben megnevezendő, különben figyelembe nem vétetik.

A Dragolovich és Vitz-féle helyiség után 20 frt. bánatpénz beadandó.

Az ajánlatot e folyó 1879-ik évi november hó 15-ik napjáig bezárólag adandó be, azontúl el nem fogadtatik.

Az ajánlat a gondnoki hivatalnál adandó be.

Mely körülmény az illetőknek azzal hozatik tudomására, hogy a bérleti feltételek az egyház jegyzői és pénztári hivatalában mindennap megtekinthetők.

Kelt Kecskeméten, 1879. október 8.

138 (3—1) **Fórián Károly,** főgondnok.

Üzlet-hely változtatás.

Alolirott — a kecskeméti r. kath. egyház piaci új emeletes épületében 7 év óta fennállott vegyes- és fűszerkereskedésem — a kecskeméti takarékpénztár két emeletes épületébe áthelyeztem és dúsan felszereltem; midőn erről a mélyen tisztelt nagyérdemű közönséget értesíteni szerencsém van, — gyors és jutányos kiszolgáltatás felajánlása mellett — nagyra becsült pártfogását továbbra is kikérve, vagyok

Kecskemét, 1879. szept. 25.

készszolgája
132 (3—3) **Netzasek Ottó.**

Hirdetmény.

Az összes kecskeméti rabmunkaerőnek kosárkötésre leendő bérbeadására az árverés f. hó 15-én délelőtt 9 órakor fog a kecskeméti kir. ügyészség hivatalos helyiségében megtartatni. A feltételek az ügyészségnél előre megtudhatók. Zárt ajánlatok elfogadtatnak.

Kecskemét, 1879. október 7-én.

Madarassy László,
kir. ügyész.

140 (1—1)

4860.
1879.

Hirdetmény.

A kecskeméti kir. ügyészség részére szállítandó petroleum, virágalaj, szappan, fagygyertya és szalma szállítása iránt, 1880-ik évre az árlejtés folyó évi október hó 15-ik napján d. e. 9 órakor fog a kir. ügyészség hivatalos helyiségében megtartatni, — melyre az árlejtésni óhajtok ezennel meghívatnak. A feltételek a kir. ügyészség irodájában — a hivatalos órák alatt — betekintheők.

Kecskemét, 1879. október 7.

141 (1—1) **Madarassy László,**
kir. ügyész.